

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 28 shtator 2023
Nr. ref.: MK2285/23

MENDIM KONKURRUES

i gjyqtarit

RADOMIR LABAN

në

rastin nr. KI21/23

Parashtrues

“Kelkos Energy” SH.P.K

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit ARJ. UZVP. nr. 119/22 të Gjykatës Supreme të Kosovës të 16 dhjetorit 2022

Duke shprehur që në fillim respektin dhe pajtimin tim me mendimin e shumicës së gjyqtarëve se në këtë rast ka shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ), unë si gjyqtar i Gjykatës Kushtetuese konsideroj se ndodhur edhe një shkelje tjetër e të drejtave të njeriut të garantuara me Kushtetutë e kryer ndaj parashtruesit të kërkesës dhe që i referohet shkeljes së të drejtës së parashtruesit të kërkesës të garantuar me nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 [Mbrojtja e pronës] të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, të cilën do të përpiqem ta arsyetoj më poshtë.

Unë si gjyqtar pajtohem me gjendjen faktike siç është parashtruar dhe paraqitur në Aktgjykim dhe e pranoj të njëjtën gjendje faktike si të saktë. Gjithashtu, pajtohem me mënyrën se si janë parashtruar dhe paraqitur pretendimet e parashtruesit të kërkesës në Aktgjykim.

Për sa më sipër, dhe në pajtim me rregullin 57 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese, mendimin tim konkurrues do ta paraqes me shkrim. Për të ndjekur sa më lehtë dhe më qartë arsyetimin e mendimit tim konkurrues, unë **(I)** do të përsëris pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me shkeljet e pretenduara të të drejtave të parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 [Mbrojtja e pronës] të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së; **(II)** do të vlerësoj aplikueshmërinë e nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së; **(III)** do të paraqes përmbajtjen e nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së; **(IV)** do të arsyetoj parimet themelore të nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së; **(V)** do të zbatoj parimet themelore të cekura më lart në rastin konkret; **(VI)** do të paraqes një përfundim në lidhje me shkeljet e pretenduara të të drejtave të parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 [Mbrojtja e pronës] të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.

(I) Pretendimet e parashtruesit të kërkesës lidhur me shkeljet e pretenduara të të drejtave të parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 [Mbrojtja e pronës] të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së

1. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme, përmes të cilit shtyhet ekzekutimi i licencës për prodhimin e energjisë elektrike nga kjo kompani, konsiston në ndërhyrje të drejtpërdrejtë në të drejtën e tij në pronë, të garantuar me nenin 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së. Parashtruesi i kërkesës në lidhje me pretendimin e tij për shkeljen e të drejtës së tij në pronë i referohet praktikës gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ), përkatësisht rasteve *Tre Traktor AB kundër Suedisë; Pressos Compania Naviera SA et al kundër Belgjikës; Capital Bank AD kundër Bullgarisë; Lönnroth kundër Suedisë dhe Saliba kundër Maltës*.
2. Parashtruesi i kërkesës pretendon se duke pasur parasysh të gjitha aktet juridike dhe normat imperative, fundamentale që ato përmbajnë në lidhje me të drejtën në pronë e sidomos “përcaktimin e Kushtetutës në lidhje me këtë të drejtë – shihet qartë se – e drejta në pronë është e drejtë fundamentale dhe e pacenueshme e njeriut”, marrë për bazë faktin që kjo e drejtë është përfshirë në Kapitullin II të Kushtetutës për të drejtat dhe liritë themelore.
3. Parashtruesi i kërkesës pretendon: “Duke pasur për bazë jurisprudencën e GJEDNJ-së - nëpërmjet Nenit 53 të Kushtetutës - duhet pasur parasysh se **koncepti i pronësisë** është shumë gjerë i interpretuar. Sipas jurisprudencës së GJEDNJ-së ky koncept nuk përfshin vetëm pronën dhe të drejtën mbi të - në kuptim material dhe klasik të fjalës, por **përfshinë një gamë të gjerë të të drejtave monetare** - të drejta që rrjedhin nga, ndër të tjera, licencat **e po ashtu edhe të drejtat që rrjedhin nga drejtimi i një biznesi** [A. Grgić; Z. Mataga; M. Longar dhe A. Vilfan, E drejta e pronës sipas Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, faqe 7, paragrafi 2] [Theks i shtuar]. Madje, duke shkuar edhe më larg, në Pressos Compania Naviera SA et al kundër Belgjikës, GJEDNJ përfundoi se edhe një kërkesë për kompensim mund të konsiderohet si aset - në kuptim të pasurisë dhe gëzon mbrojtje sipas Nenit 1, të Protokollit 1, të KEDNJ-së kur provohet mjaftueshëm nga pala se ekziston pritja legjitime që një kërkesë e tillë mund të realizohet.”
4. Në vijim, parashtruesi i kërkesës thekson se bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, pajisja me licencë përbën pritje legjitime që ai të zhvillojë veprimtarinë e tij në mënyrë të papenguar për shkak se ai i ka plotësuar kushtet ligjore në çastin kur është pajisur me

licencë, prandaj, pritja legjitime e parashtruesit të kërkesës gëzon mbrojtje nga neni 46 i Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.

5. Sipas parashtruesit të kërkesës, *“Licencat për prodhimin e energjisë elektrike që i janë dhënë parashtruesit të kërkesës “Kelkos Energy” nga ana e ZRRE, janë esenciale për aktivitetin e kësaj kompanie, ngase në momentin e zbatimit të një vendimi gjyqësor me të cilin ndalohet përkohësisht operimi mbi bazën e asaj licence, kompania është detyruar të ndalojë në tërësi veprimtarinë e saj deri në vendosjen meritore të çështjes nga gjykata”*. Në lidhje me këtë, ai pretendon se: *“Marrë parasysh mbingarkesën e gjykatave me lëndë, një vendim meritor për çështjen në fjalë pritet të merret pas më shumë se tre (3) viteve.”*
6. Në mbështetje të pretendimit si më lart, parashtruesi i kërkesës specifikon se: *“Për të vërtetuar dëmin që i shkaktohet Parashtruesit të Kërkesës mjafton vetëm të shikohet prodhimi i energjisë elektrike nga burimet e ripërtëritshme për vitet 2017-2020 nga ana e këtij të fundit. Sipas vet raporteve të KOSTT, energjia elektrike e prodhuar dhe e lëshuar në rrjet nga ana e Parashtruesit të Kërkesës për vitin 2019 është 46,526 MWh energji elektrike, nga gjithsejtë 191,700 MWh të prodhuara nga burimet e ripërtëritshme në Kosovë. Po ashtu, për vitin 2020 (si vit i pandemisë) Parashtruesi i Kërkesës ka prodhuar 35,744.51 MWh energji të pastër elektrike. Këto të dhëna dëshmojnë se Parashtruesi i Kërkesës me pamundësinë e prodhimit të energjisë elektrike do t'i shkaktohet dëm jashtëzakonisht i madh.”*
7. Në vijim, parashtruesi i kërkesës thekson se: *“Përveçse dëmi është i madh në kuptim monetar, i njëjti është edhe i pariparueshëm. Kjo ngase, ashtu siç dihet në korporatat multinacionale – pjesë e së cilës është edhe Parashtruesi i Kërkesës (“Kelkos Energy” është pjesë e “Kellag”), struktura e financimit dhe instrumentet financiare për financimin e projekteve të tilla investuese është e komplikuar. Në rast se nuk fillohet me kthimin e mjeteve të investuara për një periudhë kaq të gjatë (së paku 3 vite) kjo do të rezultonte në pamundësinë financiare për të mbijetuar për Kompaninë Kelkos - dhe do t'i kanosej seriozisht likuidimi”*.
8. Parashtruesi i kërkesës në vijim i referohet edhe parimit të pritjes legjitime, për të cilin thotë se dispozitat e nenit 1 të Protokollit nr. 1 KEDNJ-së, *“nuk mund t'ia dobësoj[n]ë të drejtën shtetit për të sjellë ligje që vlerësohen si të nevojshme për të kontrolluar përdorimin e pronës në përputhje me interesin e përgjithshëm ose për të siguruar pagesën e tatimit ose kontributeve tjera apo gjobave”*. Në vijim të kësaj, parashtruesi i kërkesës, duke iu referuar çështjes *Lonroth kundër Suedisë*, thekson se GJEDNJ: *“ka vendosur tre (3) parime bazë, që aplikohen sa i përket intervenimit/kufizimit të së drejtës në pronë - sipas nenit 1 të Protokollit 1 të KEDNJ dhe ato janë si në vijim: (i) parimi i ligjshmërisë; (ii) parimi i ekzistimit të qëllimit legjitim në mbrojtjen e interesit publik dhe (iii) parimi i një baraspeshe të drejtë në mes të mbrojtjes së interesit publik dhe të drejtës në pronë të personit të caktuar (proporcionaliteti)”*.
9. Parashtruesi i kërkesës specifikon se ndërhyrja në të drejtën e pronës mund të justifikohet vetëm, *“nëse është e mbështetur me ligj [i referohet rastit të GJEDNJ-së Saliba kundër Maltës]; është e mbështetur në një qëllim legjitim e që është në interes publik ose të përgjithshëm dhe kufizimi i kësaj të drejte duhet të jetë i bazuar në parimin e proporcionalitetit, përkatësisht - të mos privohet askush po që se nëpërmjet mjeteve/masave tjera (më të lehta) mund të arrihet mbrojtja e interesit të përgjithshëm.”*
10. Duke iu referuar rastit të GJEDNJ-së, *Capital Bank AD kundër Bullgarisë*, parashtruesi i kërkesës shton se: *“GJEDNJ në rastin Capital Bank AD kundër Bullgarisë, nr. 49429/99, ka gjetur se kriteri i ligjshmërisë, supozon, ndër të tjera që ligji vendor duhet*

të ofroj mekanizëm për mbrojtje kundër ndërhyrjeve arbitrare nga ana e autoriteteve publike. Më tutje, Gjykata thekson se “koncepti i ligjshmërisë dhe i sundimit të ligjit në shoqëri demokratike kërkon që masat të cilat afektojnë të drejtat e njeriut, të mund të jenë objekt shqyrtimi para organeve të pavarura gjyqësore”. Andaj, sipas GJEDNJ-së, “çdo ndërhyrje në gëzimin paqësor të pronës duhet të përcillet me garanci procedurale që u mundësojnë individëve apo subjekteve juridike që të prezantojnë rastin e tyre para autoriteteve përgjegjëse në mënyrë që të sfidojnë seriozisht hapat me të cilat është ndërhyrë në të drejtat e garantuara sipas kësaj dispozite.”

11. Parashtruesi i kërkesës po ashtu pretendon se Gjykata Supreme ka shkelur nenin 119 (4) [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili obligon Republikën e Kosovës që të promovojë mirëqenie dhe zhvillim ekonomik të qëndrueshëm sepse, “Marrë parasysh kapacitetet energjetike ekzistuese të Republikës së Kosovës, dhe faktin se përveç mungesës së theksuar të kapaciteteve prodhuese, edhe kriza globale energjetike, dhe rritja enorme e çmimeve të importit, Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, është në kundërshtim të drejtpërdrejtë me Nenin 119, paragrafi 4, pasi që ky Aktgjykim dekurajon zhvillimin e qëndrueshëm ekonomik.”
12. Parashtruesi i kërkesës pretendon se për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës procedurale dhe mungesës së arsytimit bindës në vendimin e Gjykatës Supreme, mund të thuhet se ndërhyrja në të drejtat pronësore të parashtruesit të kërkesës nuk ka qenë e shoqëruar me garanci të mjaftueshme kundër arbitraritetit, dhe si rrjedhojë nuk ka qenë në përputhje me nenin 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së.

(II) Vlerësimi i aplikueshmërisë së nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së

13. Fillimisht do të vlerësoj nëse licenca dhe leja e punës përbëjnë “pronë” brenda kuptimit të këtyre dispozitave, për të konstatuar nëse neni 46 [Mbrojtja e Pronës] i Kushtetutës dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së janë të aplikueshëm në rrethanat e rastit konkret, përkatësisht nëse pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës për shkelje të këtyre dispozitave janë *ratione materiae* në pajtueshmëri me Kushtetutën dhe KEDNJ-në, ashtu siç përcaktohet me rregullin 34 (3) (b) të Rregullores së punës së Gjykatës.
14. Rikujtoj se parashtruesi i kërkesës është subjekt afarist që merret me prodhimin e energjisë elektrike nga burimet e ripërtëritshme në Kosovë, i cili për qëllime të prodhimit ka krijuar infrastrukturën e nevojshme për prodhimin e energjisë elektrike nga burimet e ripërtëritshme.
15. Parashtruesi i kërkesës ka zhvilluar veprimtarinë e tij në bazë të vendimeve (licencave) përkatëse të autoriteteve shtetërore, respektivisht ZRRE-së, e cila në vazhdimësi ka lëshuar vendime (licenca) të cilat i kanë mundësuar parashtruesit të kërkesës investimin në kapacitete për prodhimin e energjisë elektrike përmes ndërtimit të infrastrukturës për hidrocentralet. Bazuar në këtë investim, parashtruesi i kërkesës ka filluar me gjenerimin e energjisë elektrike të paktën nga viti 2019.
16. Pas ndërtimit të infrastrukturës me qëllim të fillimit të veprimtarisë së tij afariste, përkatësisht prodhimin e energjisë elektrike nga burimet e ripërtëritshme, parashtruesi i kërkesës ka aplikuar dhe është pajisur me lejet ujore, vendimet përkatëse për lejet mjedisore, si dhe licencat përkatëse për prodhimin e energjisë elektrike, të lëshuara nga MEA dhe ZRRE, siç janë: (i) Vendimi për lejen ujore për HC Belaja L.U. 13, 4981/20, i dt. 03.11.2020; (ii) Vendimi për LU për HC Deçani L.U. 14, 4982/20, i dt. 04.11.2020; (iii) Vendimi për lejen mjedisore (L.M) për HC Belaja 19, 5837/ZSP, i dt. 06.11.2020; (iv) Vendimi për LM për HC Deçani 19, 5837/ZSP, i dt. 06.11.2020; (v) Vendimi i ZRRE-së

- për HC Deçani V-1303-2020, i dt. 12.11.2020; (vi) Vendimi i ZRRE-së për HC Belaja V-1304-2020, i dt. 12.11.2020; (vii) Licenca për prodhimin e energjisë elektrike për HC Deçani LJ-49/20, e dt. 12.11.2020; dhe (viii) Licenca për prodhimin e energjisë elektrike për HC Belaja LI-50/20, e dt. 12.11.2020.
17. Në rastin para Gjykatës, parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta me caktimin e masës së përkohshme, përmes së cilës kanë urdhëruar si në vijim: (i) APROVOHET si i bazuar propozimi i paditësit/propozuesit F.S.; (ii) SHTYHET ekzekutimi i vendimeve të të paditurës së parë – MEA: 1. Lejes ujqore për HC Belaja, L.U. 13, 4981/20 të dt. 03.11.2020; 2. Vendimit për lejen ujqore për HC Deçani, L.U. 14, 4982/20 të dt. 04.11.2020; 3. Vendimit për lejen mjedisore për HC Belaja, 19/5837/ZSP të dt. 06.11.2020 dhe 4. Vendimit për lejen mjedisore për HC Deçani, 19/5837/ZSP të dt. 06.11.2020, derisa gjykata të vendosë me vendim përfundimtar gjyqësor përkitazi me padinë e paditësit; (iii) SHTYHET ekzekutimi i vendimeve të së paditurës së dytë - Zyrës së Rregullatorit për Energji, si në vijim: 1. Vendimit V_1303_2020, të dt. 12.11.2020; 2. Vendimit V_1304_2020, të dt. 12.11.2020; 3. Licencës për prodhimin e energjisë elektrike për HC Deçani, Li_49/20, të dt. 12.11.2020 dhe 4. Licencës për prodhimin e energjisë elektrike për HC Belaja, Li_50/20, të dt. 12.11.2020, derisa gjykata të vendosë me vendim përfundimtar gjyqësor përkitazi me padinë e paditësit.
  18. Parashtruesi i kërkesës pretendon se vendosja e masës së përkohshme për një periudhë të pacaktuar në të vërtetë rezultoi me anulimin e licencave të biznesit dhe se vendimet e gjykatave të rregullta, përkatësisht Aktgjykimi i kontestuar ARJ. UZVP. nr. 119/22 i Gjykatës Supreme të Kosovës i 16 dhjetorit 2022, është në kundërshtim me nenin 46 [Mbrotjtja e Pronës] të Kushtetutës, si dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.
  19. Parashtruesi i kërkesës pretendon se: *“Licencat për prodhimin e energjisë elektrike që i janë dhënë parashtruesit të kërkesës “Kelkos Energy” nga ana e ZRRE, janë esenciale për aktivitetin e kësaj kompanie, ngase në momentin e zbatimit të një vendimi gjyqësor me të cilin ndalohet përkohësisht operimi mbi bazën e asaj licence, kompania është detyruar të ndalojë në tërësi veprimtarinë e saj deri në vendosjen meritore të çështjes nga gjykata. Marrë parasysh mbingarkesën e gjykatave me lëndë, një vendim meritator për çështjen në fjalë pritet të merret pas më shumë se tre (3) viteve.”*
  20. Për të adresuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, duhet të vlerësohet nëse licenca përbën *“pronë”* brenda kuptimit të këtyre dispozitave, për të konstatuar nëse në rastin konkret janë të aplikueshëm neni 46 [Mbrotjtja e pronës] i Kushtetutës dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.
  21. Në këtë drejtim, i referohem praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, përmes së cilës përcaktohet se licenca për të ushtruar një afarizëm përbën pronë; revokimi i kësaj licence është ndërhyrje mbi të drejtat e garantuara me nenin 1 të Protokollit nr. 1 (shih, rastet e GJEDNJ-së, *Megadat.com SRL kundër Moldavisë*, nr. 21151/04, Aktgjykim i 8 prillit 2008, paragrafët 62-63; *Bimer S.A kundër Moldavisë*, nr. 15084/03, Aktgjykim i 10 korrikut 2007, paragrafi 49; *Rosenzweig dhe Bonded Warehouses Ltd. kundër Polonisë*, i 30 nëntorit 2005, kërkesa nr. 51728/99, paragrafi 49; *Capital Bank AD kundër Bullgarisë*, i 24 shkurtit 2006, kërkesa nr. 49429/99, paragrafi 130; *Tre Traktörer Aktiebolag kundër Suedisë*, nr. 10873/84, Aktgjykim i 7 korrikut 1989, paragrafi 53; *Vékony kundër Hungarisë*, nr. 65681/13 Aktgjykim i 1 qershorit 2015, paragrafi 29; *Fredin kundër Suedisë* (nr. 1), nr. 12033/86, Aktgjykim i 18 shkurtit 1991, paragrafi 40; *Malik kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 23780/08, Aktgjykim i 24 shtatorit 2012, paragrafi 90).

22. Fillimisht, vërej se GJEDNJ përgjatë praktikës së saj gjyqësore vazhdimisht e ka konsideruar licencën si “pronë”, brenda fushëveprimit të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, madje, duke konsideruar se revokimi i licencës së vlefshme për zhvillimin e veprimtarisë afariste, në raste të caktuara, përbën shkelje të së drejtës për gëzimin paqësor të pronës sipas nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës (shih, rastet e GJEDNJ-së, *Megadat.com SRL kundër Moldavisë*, nr. 21151/04, Aktgjykim i 8 prillit 2008, paragrafi 63; *Bimer S.A kundër Moldavisë*, nr. 15084/03, Aktgjykim i 10 korrikut 2007, paragrafi 49).
23. Më tej, në dritën e praktikës gjyqësore të Gjykatës, revokimi i lejeve të vlefshme për zhvillimin e biznesit përbën ndërhyrje në të drejtën për gëzimin paqësor të pronës, të garantuar me nenin 1 të Protokollit nr. 1. Ajo përbën një masë kontrolli të shfrytëzimit të pronës, e cila shqyrtohet sipas paragrafit të dytë të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së (shih, rastet e GJEDNJ-së, *Tre Traktörer Aktiebolag kundër Suedisë*, cituar më lart, paragrafi 55; *Rosenzweig dhe Bonded Warehouses Ltd. kundër Polonisë*, nr. 51728/99, cituar më lart, paragrafi 49).
24. Gjithashtu, rikujtoj se posedimi i licencës ishte një kusht themelor nga i cili varej parashtruesi i kërkesës për kryerjen e biznesit të tij dhe se revokimi i saj kishte efektin e vendosjes automatike të tij në likuidim të detyrueshëm. Prandaj, revokimi i licencës përbënte një ndërhyrje në pronën e bankës parashtruese dhe është i zbatueshëm neni 1 i Protokollit nr. 1 (shih, rastin *Capital Bank AD kundër Bullgarisë*, cituar më lart, paragrafi 130).
25. Përveç kësaj, në rastin *Vékony kundër Hungarisë*, GJEDNJ-ja shqyrtoi kërkesën në të cilën erdhi deri te revokimi ligjor i licencës së mëparshme të parashtruesit të kërkesës për të shitur duhan, në vend të së cilës atij nuk iu dha një tjetër në procedurën e tenderit. Në atë rast, GJEDNJ theksoi se ishte e vështirë për Gjykatën të imagjinojë që kjo leje, e cila dikur garantonte një pjesë të konsiderueshme të qarkullimit të parashtruesit të kërkesës, të mos konsiderohet “pronë” në kuptim të nenit 1 të Protokollit nr. 1. GJEDNJ rikujtoi më tej se heqja e licencës për të ushtruar veprimtari biznesi përbën një ndërhyrje në të drejtën për gëzimin paqësor të pronës, siç përcaktohet në nenin 1 të Protokollit nr. 1. Duke marrë parasysh interesat e dukshme ekonomike që lidhin shitjen me pakicë të duhanit me biznesin e parashtruesit të kërkesës në përgjithësi, Gjykata vlerësoi se heqja ligjore e një licence afatgjate të duhanit përfaqësonte një ndërhyrje në të drejtat e tij sipas nenit 1 të Protokollit nr. 1 dhe atë pavarësisht nga pasojat e dëmshme të pirjes së duhanit që mundësohen nga shitja me pakicë e duhanit (shih rastin e GJEDNJ-së, *Vékony kundër Hungarisë*, cituar më lart, paragrafi 29).
26. Më tej, sipas GJEDNJ-së, një licencë për transmetim televiziv tokësor në të gjithë vendin pa një frekuencë të caktuar transmetimi përfaqësonte një privim të qëllimit të mbajtjes së licencës (shih rastin e GJEDNJ-së, *Centro Europa 7 S.R.L. dhe di Stefano kundër Italisë*, nr. 38433/09, Aktgjykim i 7 qershorit 2012, paragrafi 177).
27. Në mënyrë të ngjashme, sipas GJEDNJ-së, licenca për mbledhjen e midhjeve të reja, e lidhur me aktivitetin normal të biznesit të akuakulturës së parashtruesit të kërkesës, u konsiderua “pronë” dhe ndalimi i përkohshëm i mbledhjes së midhjeve të reja u konsiderua si një kufizim i asaj licence (shih rastin e GJEDNJ-së, *O’Sullivan McCarthy Mussel Development Ltd kundër Irlandës*, nr. 44460/16, Aktgjykim i 8 tetorit 2018, paragrafi 89).
28. Prandaj, bazuar në të lartcekurat, konstatoj se licenca e biznesit përbën “pronë” sipas nenit 46 të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.

29. Në rastin konkret, konstatoj se parashtruesi i kërkesës ka pasur licenca të vlefshme biznesi dhe leje pune, përkatësisht vendimet e Zyrës së Rregullatorit për Energji: 1. Vendimin V_1303_2020, të dt. 12.11.2020; 2. Vendimin V_1304_2020, të dt. 12.11.2020; 3. Licencën për prodhimin e energjisë elektrike për HC Deçani, Li_49/20, të dt. 12.11.2020 dhe 4. Licencën për prodhimin e energjisë elektrike për HC Belaja, Li_50/20, të dt. 12.11.2020, prandaj konkludoj se pretendimi i parashtruesit të kërkesës bie në suaza të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, si dhe nenit 46 të Kushtetutës dhe se të dyja këto nene janë të zbatueshme në rastin konkret.

(III) Përmbajtja e nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së

30. Në këtë kuptim, fillimisht rikujtoj përmbajtjen e nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.

1. *“E drejta e pronës është e garantuar.*
2. *Shfrytëzimi i pronës rregullohet me ligj, në pajtim me interesin publik.*
3. *Askush nuk do të privohet në mënyrë arbitrare nga prona. Republika e Kosovës ose autoriteti publik i Republikës së Kosovës mund të bëjë ekspropriimin e pronës nëse ky ekspropriim është i autorizuar me ligj, është i nevojshëm ose i përshtatshëm për arritjen e qëllimit publik ose përkrahjen e interesit publik, dhe pasohet me sigurimin e kompensimit të menjëhershëm dhe adekuat për personin ose personat prona e të cilave eksproprijohet”.*

[...]

Neni 1 (Mbrojtja e Pronës) i Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së:

1. *Çdo person fizik ose juridik ka të drejtën e gëzimit paqësor të pasurisë së tij. Askush nuk mund të privohet nga prona e tij, përveç se për arsye të interesit publik dhe në kushtet e parashikuara nga ligji dhe nga parimet e përgjithshme të së drejtës ndërkombëtare.*
2. *Megjithatë, dispozitat e mëparshme nuk cenojnë të drejtën e shteteve për të zbatuar ligje, që ato i çmojnë të nevojshme për të rregulluar përdorimin e pasurive në përputhje me interesin e përgjithshëm ose për të siguruar pagimin e taksave ose të kontributeve ose të gjobave të tjera.*

(IV) Parimet themelore të nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së

31. Përmbajtja e nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së dhe zbatimi i tij, janë interpretuar nga GJEDNJ përmes praktikës gjyqësore të saj, të cilës, ashtu siç është theksuar më lart, do t'i referohem në lidhje me interpretimin e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.
32. Sa i përket të drejtave të garantuara dhe të mbrojtura me nenin 46 të Kushtetutës, fillimisht vlerësoj se e drejta e pronës nga paragrafi 1 i nenit 46 të Kushtetutës garanton të drejtën e posedimit të pronës; paragrafi 2 i nenit 46 të Kushtetutës përcakton mënyrën e shfrytëzimit të pronës, duke specifikuar qartë se shfrytëzimi i saj rregullohet me ligj dhe në pajtim me interesin publik; dhe, paragrafi 3, garanton që askush nuk mund të privohet nga prona në mënyrë arbitrare, duke përcaktuar gjithashtu kushtet nën të cilat

prona mund të shpronësohet (shih rastet e Gjykatës KI50/16, parashtrues *Veli Berisha dhe të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri i 10 marsit 2017; dhe KI67/16, parashtruese *Lumturije Voca*, Aktvendim për papranueshmëri i 6 dhjetorit 2016).

33. Rikujtoj se na bazë të paragrafit 2 të nenit 46 të Kushtetutës, e drejta në pronë mund të kufizohet me ligj. Në këtë rast, konsideroj se Kuvendi, si organ ligjvënës, ka të drejtë të rregullojë me ligj shfrytëzimin e pronës, në përputhje me interesin publik.
34. Ndërsa, sa i përket të drejtave të garantuara dhe të mbrojtura me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, vërej se GJEDNJ ka konstatuar se e drejta pronësore përbëhet nga tri rregulla të ndryshme. Rregulli i parë, i cili përcaktohet në fjalinë e parë të paragrafit të parë dhe i cili ka natyrë të përgjithshme, formulon parimin e gëzimit paqësor të pronës. Rregulli i dytë, në fjalinë e dytë të të njëjtit paragraf përfshin privimin nga prona dhe ia nënshton atë kushteve të caktuara. Rregulli i tretë, i cili përfshihet në paragrafin e dytë të këtij neni ua njeh shteteve, ndërmjet të tjerash, të drejtën për të kontrolluar shfrytëzimin e pronës në pajtim me interesin e përgjithshëm, me zbatimin e atyre ligjeve që ato i konsiderojnë të nevojshme për këtë qëllim (shih rastin e GJEDNJ-së, *Sporrong dhe Lönnrot kundër Suedisë*, nr. 7151/75, 7152/75, Aktgjykim i 23 shtatorit 1982, paragrafi 61; dhe rastin e Gjykatës, KI86/18, parashtruese *Slavica Đorđević*, Aktgjykim i 3 shkurtit 2021, paragrafi 140).
35. Megjithatë, të gjitha rregullat e mësipërme nuk janë "*të ndryshme*" në kuptim të të mos qenit të ndërlidhura me njëra tjetrën. Rregulli i dytë dhe ai i tretë i referohen rasteve të veçanta të ndërhyrjes në të drejtën për gëzimin paqësor të pronës dhe duhet të interpretohen në dritën e parimit të përgjithshëm të shprehur në rregullin e parë (shih rastet e GJEDNJ-së, *Bruncrona kundër Finlandës*, të 16 shkurtit 2005, kërkesa nr. 41673/98, paragrafi 65; *Anheuser-Busch Inc kundër Portugalisë*, të 11 janarit 2007, kërkesa 73049/01, paragrafi 62; *James dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 8793/79, Aktgjykim i 21 shkurtit 1986, paragrafi 37; *Beyeler kundër Italisë*, nr. 33202/96, Aktgjykim i 5 janarit 2020, paragrafi 98, dhe shih rastin e Gjykatës KI129/16, parashtrues "*KOSBAU GmBH*", Aktvendim për papranueshmëri i 13 nëntorit 2017, paragrafi 35).
36. Dispozitat e mësipërme, megjithatë, nuk do të zvogëlojnë në asnjë mënyrë të drejtën e shtetit për të zbatuar ligje të tilla që ai i konsideron të nevojshme për të kontrolluar përdorimin e pronës në përputhje me interesin e përgjithshëm ose për të siguruar pagesën e taksave ose kontributeve të tjera ose dënimeve (shih rastin e GJEDNJ-së, *Ish-Mbreti i Greqisë dhe të tjerët kundër Greqisë*, nr. 25701/94, Aktgjykim i 23 nëntorit 2000, paragrafi 50).
37. Megjithatë, ndërhyrja duhet të plotësojë disa kushte: ajo duhet të jetë në përputhje me parimin e ligjshmërisë dhe të ndjekë një qëllim legjitim në një mënyrë që është në proporcion të arsyeshëm me qëllimin që kërkohet të arrihet (shih rastin e GJEDNJ-së, *Beyeler kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafët 108- 114).
38. Kjo qasje përfaqëson strukturën e metodës që Gjykata përdor për të shqyrtuar rastet kur bindet se neni 46 i Kushtetutës dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 janë të aplikueshëm. Ajo përbëhet nga një sërë hapash të njëpasnjëshëm në të cilat zgjidhen pyetjet në vijim: A ka pasur ndonjë ndërhyrje në të drejtën e parashtruesit të kërkesës në gëzimin paqësor të "*pronës*" së tij? Nëse po, a përbën kjo ndërhyrje privim nga pronësia? Nëse jo, a është fjala për kontrollin e shfrytëzimit të pronësisë? Nëse masat që ndikuan në të drejtat e parashtruesit të kërkesës nuk mund të konsiderohen as privim dhe as kontroll të shfrytëzimit të pronësisë, Gjykata interpreton gjendjen faktike të rastit në dritën e rregullit të përgjithshëm të respektimit të gëzimit paqësor të "*pronës*".

(V) Zbatimi i parimeve themelore të cekura më lart në rastin konkret

39. Për të shqyrtuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me shkeljen e nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, duhet së pari të zbatohet një test i cili përbëhet nga 4 (katër) hapa, përkatësisht duhet të përcaktohet: **(1)** nëse ka pasur pengesa ose ndërhyrje në gëzimin paqësor të pronës dhe cili lloj i ndërhyrjes ekziston në rastin konkret; **(2)** nëse pengesa ose ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës është përcaktuar me ligj; **(3)** nëse pengesa ose ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës ka pasur një qëllim legjitim; dhe **(4)** nëse pengesa apo ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës ka qenë proporcionale, përkatësisht e përpjesshme.

(1) Nëse ka pasur pengesa ose ndërhyrje në gëzimin paqësor të pronës dhe cili lloj i ndërhyrjes ekziston në rastin konkret

40. Vërej se parashtruesi i kërkesës kishte licencë dhe leje pune të vlefshme, përkatësisht, të MEA-së: 1. Lejen ujore për HC Belaja, L.U. 13, 4981/20, të dt. 03.11.2020; 2. Vendimin për lejen ujore për HC Deçani, L.U. 14, 4982/20, të dt. 04.11.2020; 3. Vendimin për lejen mjedisore për HC Belaja, 19/5837/ZSP, të dt. 06.11.2020 dhe 4. Vendimin për lejen mjedisore për HC Deçani, 19/5837/ZSP, të dt. 06.11.2020, si dhe vendimet dhe licencat e ZRRE-së, përkatësisht: 1. Vendimin V_1303_2020, të dt. 12.11.2020; 2. Vendimin V_1304_2020 të dt. 12.11.2020; 3. Licencën për prodhimin e energjisë elektrike për HC Deçani, Li_49/20, të dt. 12.11.2020; dhe 4. Licencën për prodhimin e energjisë elektrike për HC Belaja, Li_50/20, të dt. 12.11.2020.
41. Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi në Gjykatën Themelore në Prishtinë, Departamenti për Çështje Administrative, më 4 dhjetor 2020, ka ngritur padi për prishjen e vendimeve të lartcekura të të paditurve me arsyet si në padi. Bashkë me padinë ai ka parashtruar edhe propozimin për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve.
42. Gjykata Themelore në Prishtinë, duke vepruar sipas padisë, përmes Aktvendimit A. nr. 2081/20 të 8 dhjetorit 2020, aprovoi si të bazuar kërkesën e paditësit për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezulloi ekzekutimin e licencave për një afat të pacaktuar derisa gjykata të vendosë me vendim përfundimtar gjyqësor përkitazi me padinë e paditësve.
43. Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit AA. nr. 2/21, të 14 janarit 2021, e ka kthyer lëndën në Gjykatën Themelore për rivendosje.
44. Gjykata Themelore në Prishtinë, në procedurë të përsëritur, përmes Aktvendimit A. nr. 2081/20 të 11 shkurtit 2021, sërish e aprovoi si të bazuar kërkesën e paditësit për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezulloi ekzekutimin e licencave për një periudhë të pacaktuar derisa gjykata të vendosë me vendim përfundimtar gjyqësor përkitazi me padinë e paditësve.
45. Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit AA. nr. 320/21 të 26 prillit 2021, aprovoi si të bazuara ankesat e të paditurit dhe ndryshoi Aktvendimin A. nr. 2081/20 të Gjykatës Themelore në Prishtinë të 11 shkurtit 2021, duke refuzuar propozimet e paditësit për shtyrje të ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimin e ekzekutimit të licencave.
46. Më 28 korrik 2021, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [ARJ. UZVP. nr. 74/2021] vendosi: (i) aprovohet si e bazuar kërkesa e paditësve F.S., Xh.K. dhe M.L. për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit gjyqësor e parashtruar kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, AA. nr. 320/21, të 26 prillit 2021; (ii) prishet Aktvendimi i Gjykatës së Apelit,

AA. nr. 320/21, i 26 prillit 2021; (iii) mbetet në fuqi Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Administrative, A-U. nr. 208/20, i 1 shkurtit 2021.

47. Bazuar në sa më sipër, konstatoj se Gjykata Themelore në Prishtinë, në procedurë të përsëritur, me Aktvendimin A. nr. 2081/20, të 11 shkurtit 2021, aprovoi sërish si të bazuar kërkesën e paditësit për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezulloi ekzekutimin e licencave për një periudhë të pacaktuar derisa Gjykata të vendosë me vendim përfundimtar gjyqësor përkitazi me padinë e paditësve.
48. Më tej, Gjykata konstaton se Gjykata Supreme me Aktgjykimin [ARJ. UZVP. nr. 74/2021] në pikën (III) e la në fuqi Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Administrative A. nr. 2081/20, të 11 shkurtit 2021, përmes të cilit është miratuar si e bazuar kërkesa e paditësit për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimin e ekzekutimit të licencave për një afat të pacaktuar derisa Gjykata të vendosë me vendim përfundimtar gjyqësor përkitazi me padinë e paditësve.
49. Më pas, më 10 nëntor 2021, parashtruesi e dorëzoi në Gjykatë kërkesën me numër KI202/21, duke kontestuar Aktgjykimin [ARJ. UZVP. nr. 74/2021] e Gjykatës Supreme. Parashtruesi i kërkesës pretendoi, ndër të tjera, se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme karakterizohet me mungesën e arsytimit përkitazi me pretendimet e tij thelbësore, si dhe me shkeljen e të drejtës së tij në pronë.
50. Më 14 nëntor 2022, Gjykata, përmes Aktgjykimit KI202/21, konstatoi se ka pasur shkelje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë sepse Aktgjykimi [ARJ. UZVP. nr. 74/2021] i Gjykatës Supreme i 28 korrikut 2021 nuk është arsyetuar në mënyrë adekuate dhe nuk i plotëson kriteret e një gjykimi të drejtë, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (1) të KEDNJ-së. Gjykata, përmes Aktgjykimit KI202/21, konstatoi se Aktgjykimi [ARJ. UZVP. nr. 74/2021] i Gjykatës Supreme i 28 korrikut 2021 nuk i plotëson standardet e vendimit të arsyetuar dhe kërkoi përgjigjen nga Gjykata Supreme me qëllim që të respektohen të drejtat e parashtruesit të kërkesës dhe të përmbushen standardet e së drejtës për një vendim të arsyetuar.
51. Më 16 dhjetor 2022, pas Aktgjykimit të Gjykatës në rastin nr. KI202/21, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin e saj të ri dhe të dytë [ARJ. UZVP. nr. 119/22] dhe duke konsideruar se kërkesa për rishikim të jashtëzakonshëm të vendimit gjyqësor e paraqitur kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, është e bazuar, prishi Aktvendimin e Gjykatës së Apelit AA. nr. 320/21 dhe la në fuqi Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Administrative A-U. nr. 208/20 të 1 shkurtit 2021.
52. Rrjedhimisht, konstatoj se parashtruesit të kërkesës i është pezulluar ose shtyrë ekzekutimi i licencës së vlefshme të biznesit dhe lejeve të punës në bazë të vendimeve të autoriteteve publike dhe gjykatave të rregullta për një periudhë të pacaktuar derisa gjykatat të vendosin me vendim përfundimtar gjyqësor përkitazi me padinë e paditësve.
53. Gjykata konstaton se këto janë masat e kualifikuara nga GJEDNJ si kontroll i shfrytëzimit të pronës, sipas rregullit të tretë, të cilat mbulojnë një sërë situatash, duke përfshirë, për shembull, sa vijon: revokimin e licencave ose ndryshimin e kushteve të licencave që ndikojnë në zhvillimin e biznesit (shih rastet e GJEDNJ-së, *Tre Traktörer Aktiebolag kundër Suedisë*, cituar më lart, paragrafi 55; *Rosenzweig dhe Bonded Warehouses Ltd. kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 49; *Megadat.com SRL kundër Moldavisë*, cituar më lart, paragrafi 65; *Bimer S.A kundër Moldavisë*, cituar më lart, paragrafi 49).

54. Rikujtoj se në përputhje me praktikën e GJEDNJ-së, marrja ose heqja e licencave të vlefshme për zhvillimin e biznesit përbën ndërhyrje në të drejtën për gëzim paqësor të pronës, të garantuar me nenin 1 të Protokollit nr. 1. Ajo përbën një masë kontrolli të shfrytëzimit të pronës, e cila shqyrtohet sipas paragrafit të dytë të nenit 1 të Protokollit nr. 1 (shih, rastet e GJEDNJ-së, *Tre Traktörer Aktiebolag kundër Suedisë*, cituar më lart, paragrafi 55; *Rosenzweig dhe Bonded Warehouses Ltd. kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 49).
55. Rrjedhimisht, konkludoj se Gjykata Supreme, përmes Aktgjykimit të saj të ri [ARJ. UZVP. nr. 119/22] i cili është nxjerrë pas Aktgjykimit të Gjykatës KI202/21, në pikën (III) e la në fuqi Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Administrative, A. nr. 2081/20, të 11 shkurtit 2021, përmes të cilit është aprovuar si e bazuar kërkesa e paditësit për shtyrje të ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezulluar ekzekutimi i licencave për një periudhë të pacaktuar, derisa gjykatat të vendosin me vendim përfundimtar gjyqësor përkitazi me padinë e paditësve, dhe në këtë mënyrë është shtyrë ekzekutimi, përkatësisht është pezulluar licenca e vlefshme e biznesit të parashtruesit të kërkesës, gjë që rezultoi me ndërhyrje në të drejtën e parashtruesit të kërkesës për gëzim paqësor të pronës, përkatësisht, me kontrollin e shfrytëzimit të pronës së parashtruesit të kërkesës dhe për pasojë atij menjëherë i është pamundësuar ushtrimi i aktiviteti ekonomik dhe është penguar të ushtrojë veprimtarinë e tij biznesore për të cilën ka pasur leje të vlefshme.
56. Megjithatë, rikujtoj se pavarësisht konstatimit të gjykatave se vendimet e autoriteteve publike kanë cenuar të drejtën për gëzimin paqësor të pronës së parashtruesit të kërkesës, për të konstatuar shkeljen, duhet të plotësohen edhe kriteret e tjera, të cilat janë deklaruar në rastin *Megadat.com SRL kundër Moldavisë*, ku GJEDNJ deklaroi se, me qëllim që masa e kontrollit të shfrytëzimit të pronës të justifikohet dhe të mos përbente shkelje të së drejtës në pronë, ajo duhet të parashikohet me ligj, në përputhje me interesin e përgjithshëm dhe të ekziston një marrëdhënie proporcionaliteti midis masës së dhënë dhe qëllimit që dëshirohet të arrihet (shih, rastin e GJEDNJ-së *Megadat.com SRL kundër Moldavisë*, cituar më lart, paragrafi 66).

(2) Nëse ka qenë pengesa ose ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës e paraparë me ligj

57. Për të kryer këtë hap të testit, përkatësisht për të përcaktuar nëse pengesa ose ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës ka qenë e paraparë me ligj, fillimisht do të paraqes **(a)** parimet e përgjithshme të GJEDNJ-së të treguara në praktikën gjyqësore në lidhje me shprehjen “e paraparë me ligj” (“prescribed by law”) dhe më pas do të kryhet **(b)** zbatimi i parimeve të përgjithshme “të parapara me ligj” (“prescribed by law”).

(a) Parimet e përgjithshme të GJEDNJ-së të paraqitura në praktikën gjyqësore lidhur me shprehjen “e paraparë me ligj” (“prescribed by law”)

58. Çdo ndërhyrje në të drejtat e mbrojtura me nenin 1 të Protokollit nr. 1 duhet të jetë në pajtim me prezumimin e ligjshmërisë (shih rastet e GJEDNJ-së, *Vistiņš dhe Perepjolkins kundër Letonisë*, nr. 71243/01, Aktgjykim i 25 tetorit 2012, paragrafi 95; *Bélané Nagy kundër Hungarisë*, nr. 53080/13, Aktgjykim i 13 dhjetorit 2016, paragrafi 112). Shprehja “në kushtet e parapara me ligj” që i referohet çdo ndërhyrjeje në të drejtën për gëzimin paqësor të “pronës” duhet të interpretohet në të njëjtën mënyrë si shprehja “në pajtim me ligj” nga neni 8 i KEDNJ-së në raport me të drejtat e mbrojtura nga ajo dispozitë ose termi “e paraparë me ligj” që i referohet ndërhyrjes në të drejtat e mbrojtura sipas neneve 9, 10 dhe 11 të KEDNJ-së.

59. Parimi i ligjshmërisë është kërkesa e parë dhe më e rëndësishme nga neni 1 i Protokollit nr. 1. Fjalja e dytë e paragrafit të parë e lejon ndërhyrjen në “*pronë*” vetëm “*në kushtet e parapara me ligj*”, dhe paragrafi i dytë u njeh shteteve të drejtën të kontrollojnë shfrytëzimin e pronës duke zbatuar “*ligjet*”. Përveç kësaj, sundimi i ligjit, një nga parimet themelore të një shoqërie demokratike, është pjesë e të gjitha neneve të KEDNJ-së (shih rastet e GJEDNJ-së, *Iatridis kundër Greqisë*, Aktgjykim i 25 marsit 1999, nr. 31107/96, paragrafi 58; *Ish-Mbreti i Greqisë dhe të tjerët kundër Greqisë*, cituar më lart, paragrafi 79; dhe *Broniowski kundër Polonisë*, nr. 31443/96, Aktgjykim i 22 qershorit 2004, paragrafi 147).
60. Ekzistenca e një baze ligjore në të drejtën e brendshme nuk mjafton në vetvete për të përmbushur parimin e ligjshmërisë. Përveç kësaj, baza ligjore duhet të ketë një cilësi të caktuar, domethënë të jetë në përputhje me sundimin e ligjit dhe të ofrojë garanci kundër arbitraritetit. Në lidhje me këtë, duhet theksuar se kur flitet për “*ligjin*”, neni 1 i Protokollit nr. 1 aludon për të njëjtin koncept të cilit KEDNJ i referohet në nene të tjerë kur përdor atë shprehje, një koncept që përfshin ligjet dhe praktikën gjyqësore (shih rastet e GJEDNJ-së, *Špaček, s.r.o. kundër Republikës Çeke*, nr. 26449/95, Aktgjykim i 9 nëntorit 1999, paragrafi 54; *Vistiņš dhe Perepjolkins kundër Letonisë*, cituar më lart, paragrafi 96).
61. Parimi i ligjshmërisë nënkupton gjithashtu se dispozitat e zbatueshme të ligjit të brendshëm janë mjaftueshëm të qasshme, të sakta dhe të parashikueshme në zbatimin e tyre (shih rastet e GJEDNJ-së, *Beyeler kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafi 109; *Ališić dhe të tjerët kundër Bosnjës dhe Hercegovinës, Kroacisë, Serbisë, Sllovenisë dhe Ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, nr. 60642/08, Aktgjykim i 16 korrikut 2016, paragrafi 103; *Centro Europa 7 S.R.L. dhe DI Stefano kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafi 187).
62. Në lidhje me disponueshmërinë, termi “*e drejtë*” duhet të interpretohet në kuptimin e tij material, jo në kuptimin e tij formal. Prandaj, fakti që disa rregulla të caktuara që kanë të bëjnë me ushtrimin e të drejtave të mbrojtura me nenin 1 të Protokollit nr. 1 nuk janë publikuar në gazetata zyrtare në formën e parashikuar me ligjin për miratimin e instrumenteve legjislative ose rregullative që detyrojnë qytetarët dhe personat juridikë në përgjithësi, nuk pengon që këto rregullore të konsiderohen e drejtë, nëse Gjykata është e bindur se publiku është i vetëdijshëm për to në një mënyrë tjetër (shih rastin e GJEDNJ-së, *Špaček, s.r.o., kundër Republikës Çeke*, cituar më lart, paragrafët 57-60).
63. Më tej, rikujtoj se kur shqyrtohen në bazë të nenit 1 të Protokollit nr. 1, ligjet me zbatim retrospektiv për të cilat u konstatua se përfaqësojnë ndërhyrje legjislative ishin megjithatë në përputhje me kërkesën e ligjshmërisë nga neni 1 i Protokollit nr. 1 (shih rastet e GJEDNJ-së, *Maggio dhe të tjerët kundër Italisë*, nr. 46286/09, 52851/08, 53727/08, 54486/08 dhe 56001/08, Aktgjykim i 31 gushtit 2011, paragrafi 60; *Arras dhe të tjerët kundër Italisë*, nr. 17972/07, Aktgjykim i 14 majit 2012, paragrafi 81).
64. Përdorimi i masave të kontrollit të zbatuara në bazë të ligjeve të nxjerra pas shfaqjes së fakteve që çojnë deri te ndërhyrja, si të tilla, nuk janë të paligjshme (shih rastin e GJEDNJ-së, *Saliba kundër Maltës*, nr. 4251/02, Aktgjykim i 8 shkurtit 2006, paragrafët 39-40) nëse ato ligje nuk janë miratuar në veçanti për të ndikuar në rezultatin e një rasti individual. As Konventa dhe as protokollet e saj nuk parandalojnë ndërhyrjen e legjislativitetit në kontratat ekzistuese me efekt prapaveprues (shih rastin e GJEDNJ-së, *Mellacher dhe të tjerët kundër Austrisë*, nr. 10522/83, 11011/84, 11070/84, Aktgjykim i 19 dhjetorit 1989; paragrafi 50; *Bäck kundër Finlandës*, nr. 37598/97, Aktgjykim i 20 tetorit 2004, paragrafi 68).

65. Megjithatë, në rrethana të caktuara, zbatimi retrospektiv i legjislacionit që ka efektin e privimit të një personi nga “prona” ekzistuese e cila ishte pjesë e “pronësisë” së tij mund të përbëjë një ndërhyrje që mund të prishë ekuilibrin e drejtë midis kërkesave me interes të përgjithshëm nga njëra anë dhe mbrojtjes së të drejtës për gëzimin paqësor të “pronësisë” nga ana tjetër (shih rastin e GJEDNJ-së, *Maurice kundër Francës*, nr. 11810/03, Aktgjykim i 6 tetorit 2005, paragrafët 90 dhe 93).
66. Parimi i ligjshmërisë përfshin gjithashtu detyrën e shtetit ose autoritetit tjetër publik për të respektuar urdhrat e gjykatës ose vendimet e marra kundër tij (shih rastin e GJEDNJ-së, *Belvedere Alberghiera S.r.l. kundër Italisë*, nr. 31524/96, Aktgjykim i 30 tetorit 2000, paragrafi 56).
67. Në fund, në rastin *Aliyeva dhe të tjerët kundër Azerbajxhanit*, GJEDNJ gjithashtu konkludoi se kur vendimet qartazi kontradiktore, dhe veçanërisht vendimet e Gjykatës Supreme, ku janë nxjerrë aktgjykimet që përmbanin vlerësime kontradiktore për të njëjtën situatë në rastet e parashtruesve të kërkesës dhe në rastet e iniciuara nga persona të tjerë, përfaqësojnë ndërhyrje në të drejtën për gëzimin paqësor të pronës, nëse nuk jepet shpjegim i arsyeshëm për dallimet, ndërhyrjet e tilla nuk mund të konsiderohen të ligjshme për qëllimet e nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës sepse çojnë në mospërputhje të procedurave të tyre (shih rastin e GJEDNJ-së, *Aliyeva dhe të tjerët kundër Azerbajxhanit*, nr. 66249/16 66271/16 75978/16 77309/16 77691/16 1038/17 52821/17, Aktgjykim i 21 dhjetorit 2021, paragrafët 130-135).

(b) Zbatimi i parimeve të përgjithshme “të parapara me ligj” (“prescribed by law”)

68. Në lidhje me këtë kriter, para së gjithash vërej se deri te ndërhyrja në të drejtën për gëzimin paqësor të pronës ka ardhur me Aktvendimin A. nr. 2081/20 të Gjykatës Themelore në Prishtinë, të 11 shkurtit 2021, e cila e aprovoi si të bazuar kërkesën e paditësit për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe ka pezulluar ekzekutimin e licencave për një afat të pacaktuar derisa Gjykata të vendosë me vendim gjyqësor të formës së prerë në lidhje me padinë e paditësve.
69. Vërej se Gjykata Themelore, në arsyetimin e saj, iu referua nenit 22 paragrafit 2 të Ligjit nr. 03/L-202 për Konfliktet Administrative (LKA), i cili përcakton se: *“Me kërkesën e paditësit, organi, akti i të cilit ekzekutohet, gjegjësisht organi që është kompetent për ekzekutim, mund ta shtyjë ekzekutim deri në vendimin definitiv gjyqësor, nëse ekzekutimi do t'i sillte dëm paditësit, i cili vështirë do të riparohej, kurse shtyrja nuk është në kundërshtim me interesin publik, e as që shtyrja do t'i sillte ndonjë dëm të madh palës kundërshtare përkatësisht personit të interesuar”*.
70. Më tej, Gjykata Themelore, në arsyetimin e saj, iu referua edhe nenit 22 të Ligjit nr. 03/L-202 për Konfliktet Administrative (LKA) i cili përcakton se, *“Paditësi mund të kërkojë edhe nga gjykata shtyrjen e ekzekutimit të aktit administrativ deri në marrjen e vendimit gjyqësor, sipas kushteve të parapara në paragrafin 2 të këtij neni”*.
71. Prandaj, me rastin e shtyrjes së ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimit të ekzekutimit të licencave për një periudhë të pacaktuar, Gjykata Themelore iu referua nenit 22, paragrafi 2) dhe nenit 6 të Ligjit nr. 03/L-202 për Konfliktet Administrative (LKA), duke i cituar si bazë ligjore për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimin e ekzekutimit të licencave për një afat të pacaktuar derisa gjykata të vendosë me vendim gjyqësor të formës së prerë lidhur me padinë e paditësve.
72. Ky arsyetim mbështetet me Aktgjykimin e ri [ARJ. UZVP. nr. 119/2022] të Gjykatës Supreme, e cila arsyetoi: *“Sipas nenit 22 paragrafi 2 të Ligjit për konfliktet*

administrative parashihet që me kërkesën e paditësit, organi, akti i të cilit ekzekutohet, gjegjësisht organi që është kompetent për ekzekutim, mund ta shtyjë ekzekutimin deri në vendimin definitiv gjyqësor, nëse ekzekutimi do t'i sillte dëm paditësit, i cili vështirë do të riparohet, kurse shtyrja nuk është në kundërshtim me interesin publik, e as që shtyrja do t'i sillte ndonjë dëm të madh palës kundërshtare përkatësisht personit të interesuar. Sipas nenit 22, paragrafi 6, të ligjit të lartcekur parashihet që: "Paditësi mund të kërkojë edhe nga gjykata shtyrjen e ekzekutimit të aktit administrativ deri në marrjen e vendimit gjyqësor, sipas kushteve të parapara në paragrafin 2 të këtij neni".

73. Bazuar në të lartcekurat, konkludoj se ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës së parashtruesit të kërkesës është shkaktuar me vendimet e gjykatave të rregullta, përkatësisht Gjykatës Supreme, bazuar në ligjin e aplikueshëm, përkatësisht Ligjin nr. 03/L-202 për Konfliktet Administrative, i cili është miratuar nga Kuvendi i Republikës së Kosovës dhe i cili ka qenë në fuqi në momentin e marrjes së vendimit.
74. Parimi i ligjshmërisë nënkupton gjithashtu se dispozitat e zbatueshme të ligjit të brendshëm janë mjaftueshëm të qasshme, të sakta dhe të parashikueshme në zbatimin e tyre, në rastin konkret, kemi të bëjmë me një ligj të votuar në një seancë publike të Kuvendit, i cili është publikuar në Gazetën Zyrtare dhe është i disponueshëm online në ueb, prandaj, Gjykata arrin në përfundimin se ligji ishte në dispozicion të parashtruesve të kërkesës dhe se normat ishin të sakta dhe të parashikueshme.
75. Masat e kontrollit që janë zbatuar në bazë të ligjeve të nxjerra pas shfaqjes së fakteve që çojnë deri te ndërhyrja, si të tilla, nuk janë të paligjshme (shih rastin e GJEDNJ-së, *Saliba kundër Maltës*, nr. 4251/02, Aktgjykim i 8 shkurtit 2006, paragrafët 39-40) nëse këto ligje nuk janë miratuar në veçanti për të ndikuar në rezultatin e një rasti individual. Në rastin konkret, Gjykata vëren se ligji i kontestuar ka efekt të përgjithshëm dhe nuk synon të ndikojë në rastin individual të parashtruesit të kërkesës, por ka vepruar *erga omnes* dhe ka synuar të rregullojë rregullat e procedurës administrative në tërësi.
76. Konstatoj se masat për kontrollin e shfrytëzimit të pronës, përkatësisht masat për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimi i ekzekutimit të licencave për një afat të pacaktuar janë marrë në bazë të neneve 6 dhe 22 të Ligjit nr. 03/L-202 për Konfliktet Administrative. Gjithashtu, është e qartë se dispozitat e neneve 6 dhe 22 të Ligjit nr. 03/L-202 për Konfliktet Administrative ishin përgjithësisht të zbatueshme, se ato ishin të vlefshme dhe ligjërisht të aplikueshme, se të njëjtat ishin në dispozicion dhe të parashikueshme për parashtruesin e kërkesës.
77. Nga të gjitha sa më sipër, konstatoj se dispozitat e Ligjit ishin të parashikueshme sepse ato ishin formuluar me qartësinë dhe saktësinë e nevojshme. Rrjedhimisht, Gjykata konkludon se ndërhyrja në të drejtën e parashtruesit të kërkesës për gëzimin paqësor të pronës, e cila është bërë me vendimet e kontestuar të gjykatave të rregullta në këtë rast është bërë në bazë të ligjit.

(3) Nëse pengesa ose ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës ka pasur një qëllim legjitim (interes të përgjithshëm)

78. Sipas GJEDNJ-së, çdo ndërhyrje në gëzimin e të drejtave dhe lirive të njohura nga Konventa duhet të ketë një qëllim legjitim. Po kështu, në rastet që përfshijnë një detyrë pozitive, duhet të ketë një justifikim legjitim për mosveprimin e shtetit. Vetë parimi i "*ekuilibrit të drejtë*" i qenësishëm për nenin 1 të Protokollit nr. 1, presupozon ekzistencën e një interesi të përgjithshëm të komunitetit. Për më tepër, duhet përsëritur se rregullat e ndryshme të përfshira në nenin 1 nuk janë të dallueshme, në kuptimin e moskoherencës, dhe se rregulli i dytë dhe i tretë u referohen vetëm rasteve të veçanta të ndërhyrjes në të drejtën për gëzimin paqësor të pronës. Një nga efektet e kësaj është se

- ekzistenca e “interesit publik” e përcaktuar në fjalinë e dytë, ose “interesit të përgjithshëm” në paragrafin e dytë, në fakt janë pasojë e parimit të përcaktuar në fjalinë e parë, kështu që ndërhyrja në ushtrimin e të drejtës për gëzimin paqësor të pronës në kuptimin e fjalisë së parë të nenit 1 duhet të ketë gjithashtu një qëllim në interesin publik (shih, rastet e GJEDNJ-së, *Broniowski kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 148; *Könyv-Tár Kft dhe të tjerët kundër Hungarisë*, nr. 21623/13, Aktgjykim i 16 marsit 2018, paragrafi 45; *Beyeler kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafi 111).
79. Lista e qëllimeve për të cilat ndërhyrja do të binte në sferën e konceptit të interesit publik është e gjerë dhe mund të përfshijë qëllime të ndryshme të reja që i nënshtrohen shqyrtimeve të politikës publike në kontekste të ndryshme faktike. Konkretisht, vendimi për të miratuar një ligj, sipas të cilit konfiskohet prona ose kompensimi nga sigurimi social zakonisht përfshin shqyrtimin e çështjeve politike, shoqërore dhe sociale (shih rastet e GJEDNJ-së, *Ish-Mbreti i Greqisë dhe të tjerët kundër Greqisë*, cituar më lart, paragrafi 87; *Vistiňš dhe Perepjolkins kundër Letonisë*, cituar më lart, paragrafi 106).
80. Sipas sistemit të mbrojtjes të vendosur nga Konventa, u takon autoriteteve kombëtare të kryejnë një vlerësim fillestar të ekzistencës së një problemi me interes publik që kërkon masa të privimit të pronës ose ndërhyrjes në gëzimin paqësor të “pronës”. Dhe në këtë, si në fushat e tjera që mbuloohen nga masat mbrojtëse të Konventës, organet kombëtare gëzojnë një margjinë të gjerë vlerësimi. Për shembull, margjina e vlerësimit që gëzon ligjvënësi në zbatimin e rregullave sociale dhe ekonomike është e gjerë dhe Gjykata do të respektojë vlerësimin e legjislativit për atë se çfarë është “në interes publik”, përveç rastit kur ky vlerësim është qartazi pa një bazë të arsyeshme (shih rastin e GJEDNJ-së, *Bélané Nagy kundër Hungarisë*, cituar më lart, paragrafi 113).
81. Më tej, koncepti i “interesit publik” është domosdoshmërisht i gjerë (shih rastet e GJEDNJ-së, *Vistiňš dhe Perepjolkins kundër Letonisë*, cituar më lart, paragrafi 106; *R.Sz. kundër Hungarisë*, nr. 41838/11, Aktgjykim i 4 nëntorit 2013, paragrafi 44; *Grudić kundër Serbisë*, nr. 31925/08, Aktgjykim i 24 shtatorit 2012, paragrafi 75). Gjykata zakonisht respekton pretendimet e shteteve se ndërhyrja që shqyrton ishte në interes publik dhe shqyrtimi i saj në këtë drejtim është i intensitetit më të ultë. Prandaj, pretendimi i parashtruesit të kërkesës se një masë e caktuar në realitet i shërbente një qëllimi të ndryshëm nga ai që ishte thirrur shteti i paditur në kontekstin e një rasti të veçantë në Gjykatë, rrallëherë ka një perspektivë serioze për sukses. Në çdo rast, është e mjaftueshme për Gjykatën që ndërhyrja të jetë në interesin publik, edhe nëse ky interes është i ndryshëm nga interesi i shprehur shprehimisht nga shteti në procedurën në Gjykatë. Madje, në disa raste, Gjykata e konstatoi qëllimin sipas detyrës zyrtare (*Ambrosi kundër Italisë*, nr. 31227/96, Aktgjykim i 19 janarit 2001, paragrafi 28; *Marija Božić kundër Kroacisë*, 50636/09, Aktgjykim i 24 prillit 2014, paragrafi 58).
82. Si rezultat i këtij respekti për vlerësimin e autoriteteve vendase, ka shembuj të rrallë të situatave në të cilat Gjykata nuk ka konstatuar se ka një interes publik që do të justifikonte ndërhyrjen (shih rastet e GJEDNJ-së, *S.A. Dangeville kundër Francës*, nr. 36677/97, Aktgjykim i 16 korrikut 2022, paragrafët 47 dhe 53-58 – moskthimi i taksës së parapaguar; *Rosenzweig dhe Bonded Warehouses Ltd. kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 56 - anulimi i licencës së biznesit të parashtruesit të kërkesës pa iu referuar ndonjë arsyeje me interes publik nga autoritetet në vendimet autoritative).
83. Duke iu rikthyer rastit konkret, fillimisht vërej se ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës është shkaktuar me Aktvendimin A. nr. 2081/20 të Gjykatës Themelore në Prishtinë të 11 shkurtit 2021, e cila gjykatë e aprovoi si të bazuar kërkesën e paditësit për shtyrje të ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezulloi ekzekutimin e licencave për një periudhë të pacaktuar derisa gjykatat të vendosin me vendim përfundimtar përkritazi me padinë e paditësve.

84. Vërej se Gjykata Themelore, në Aktvendimin A. nr. 2081/20, gjatë arsytimit të interesit publik, theksoi si në vijim:

“Nga parashtrësia e përfaqësuesit të paditësve e datës 02.02.2021, konkretisht me provat e bashkëngjitura siç janë fotografitë e krahasimit të bregut dhe shtratit të lumit para dhe pas ndërtimit të hidrocentraleve 2010-2016 dhe pamjet e lumit të shterur të datës 26.10.2020, Gjykata vërtetoi pretendimet e paditësve se me ekzekutimin e vendimeve kontestuese të të paditurave, po shkaktohet dhe do të shkaktohen dëme të pariparueshme në burimet e ujit të pijes dhe ujitjes duke u dëmtuar po ashtu bota bimore dhe shtazore.

Gjykata rikonfirmoi edhe njëherë se shtyrja e ekzekutimit të vendimeve kontestuese nuk është në kundërshtim me interesin publik dhe se kërkesa e paditësve që të mbrohen burimet ujore është e ligjshme dhe e drejtë për faktin se këto burime përbëjnë interes shtetëror.

Mbi këtë gjendje faktike, Gjykata erdhi në përfundim se secili nga paditësit veç e veç dhe të gjithë së bashku, kanë dhënë argumente të besueshme dhe të dokumentuara e të verifikuara se me ekzekutimin e vendimeve kontestuese, do t'u shkaktohet dëm i pariparueshëm paditësve dhe qytetarëve që përfaqësojnë dhe nisur nga këto arsye, Gjykata konstatoi se janë përmbushur në tërësi kushtet ligjore të përcaktuara në nenin 10, paragrafi 1 të Ligjit për Konfliktet Administrative.”

85. Ky arsyetim mbështetet me Aktgjykimin [ARJ. UZVP. nr. 119/2022] e Gjykatës Supreme, e cila arsyetoi se, *“Sipas mendimit të kësaj gjykate, paditësit-propozuesit me padi dhe me shkresën e datës 02.02.2021 kanë prezantuar prova bindëse me të cilat vërtetohen faktet se me ekzekutimin e vendimit do t'u shkaktohej dëm qytetarëve të cilët janë në pronat e tyre dhe jetojnë në atë mjedis ku është paraparë puna e këtyre hidrocentraleve me ç 'rast do t'u shkaktohej dëm i pariparueshëm të njëjtëve. Kjo gjykatë po ashtu ka konstatuar se ekzekutimi deri në marrjen e vendimit përfundimtar meritë nuk do të ishte në kundërshtim me interesin publik dhe shtyrja nuk do t'i shkaktonte ndonjë humbje më të madhe palës kundërshtare; gjegjësisht palës së interesuar. Në këtë mënyrë njëkohësisht në të ardhme do të shmangen pasojat e mundshme në rast se në fund të procesit gjyqësorë do të vërtetohet se vendimet e kontestuara të paditurave kanë genë në kundërshtim me ligjin”.*
86. Bazuar në të lartcekurat, vërej se gjykatat e rregullta, përkatësisht Gjykata Themelore dhe Gjykata Supreme, u përpoqën të shpjegojnë në arsytimet e tyre se vendimet për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurave dhe pezullimin e ekzekutimit të licencave për një afat të pacaktuar deri në marrjen e vendimit gjyqësor të formës së prerë në lidhje me padinë e paditësve, u përpoqën t'i sillnin me arsytimin se po mbronin interesin publik dhe përqeshin të shmangnin dëmin e pariparueshëm që mund t'u shkaktohej *“qytetarëve të cilët janë në pronat e tyre dhe jetojnë në atë mjedis ku është paraparë puna e këtyre hidrocentraleve me ç 'rast do t'u shkaktohej dëm i pariparueshëm të njëjtëve”.*
87. Rikujtoj se autoritetet shtetërore gëzojnë një margjinë të gjerë të vlerësimit si në drejtim të zgjedhjes së mjeteve zbatuese ashtu edhe në aspektin e konstatimit nëse pasojat e zbatimit justifikohen me interesin e përgjithshëm për të arritur qëllimin e ligjit të caktuar (shih rastin e GJEDNJ-së, *Beyeler kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafi 112).
88. Në fund, konkludoj se bazuar në arsytimin e Gjykatës Themelore dhe Supreme, mund të konstatohet se ato kanë ndjekur një qëllim legjitim dhe janë përpjekur të arsyetojnë

mbrojtjen e interesit publik me dëm të mundshëm të pariparueshëm që mund t'u shkaktohet paditësve. Prandaj, konkludoj se gjykatat e rregullta kanë ndjekur një qëllim legjitim me rastin e marrjes së vendimeve të kontestuara.

(4) Nëse pengesa ose ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës ka qenë proporcionale ose e përpjesshme

89. Për të qenë në pajtim me rregullin e përgjithshëm të përcaktuar në fjalinë e parë të paragrafit të parë të nenit 1 të Protokollit nr. 1, ndërhyrja në të drejtën e gëzimit paqësor të “pronës”, përveç që duhet të jetë e paraparë në ligj dhe në interes publik, duhet të rezultojë me “ekuilibër të drejtë” mes kërkesave të interesit publik të komunitetit dhe kërkesave për të mbrojtur të drejtat themelore të individit (shih rastet e GJEDNJ-së, *Beyeler kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafi 107; *Ališić dhe të tjerët kundër Bosnjës dhe Hercegovinës, Kroacisë, Serbisë, Sllovenisë dhe Ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, cituar më lart, paragrafi 108).
90. Me fjalë tjera, në rastet që përfshijnë shkelje të pretenduar të nenit 1 të Protokollit nr. 1, Gjykata duhet të vlerësojë nëse për arsye të veprimit apo mosveprimit të Shtetit personi në fjalë është dashur të bartë një barrë joproporcionale dhe të tepërt. Gjatë vlerësimit të pajtueshmërisë me këtë kërkesë, Gjykata duhet të bëjë një shqyrtim të gjithmbarshëm të interesave të ndryshme në këtë çështje, duke pasur parasysh se Konventa ka për qëllim që të mbrojë të drejtat të cilat janë “praktike dhe efektive”. Në këtë kontekst, duhet theksuar se pasiguria, qoftë legjislative, administrative apo që lind nga praktikat e aplikuara nga autoritetet, është faktor që merret parasysh gjatë vlerësimit të sjelljes së një Shteti (shih rastin e GJEDNJ-së, *Broniowski kundër Polonisë*, cituar më lart, paragrafi 151).
91. Kërkimi i këtij ekuilibri është i mishëruar në tërë Konventën dhe gjithashtu reflektohet në strukturën e nenit 1 të Protokollit nr. 1 (shih rastet e GJEDNJ-së, *Sporrong dhe Lönnroth kundër Suedisë*, cituar më lart, paragrafi 69; *Brumărescu kundër Rumanisë*, nr. 28342/95, Aktgjykim i 28 tetorit 1999, paragrafi 78; *Saliba kundër Maltës*, cituar më lart, paragrafi 36).
92. Çështja nëse është gjetur ekuilibri i drejtë bëhet relevante vetëm pasi të jetë konstatuar se ndërhyrja në fjalë i ka shërbyer interesit publik, e ka plotësuar kërkesën e ligjshmërisë dhe nuk ka qenë arbitrare (shih rastet e GJEDNJ-së, *Iatridis kundër Greqisë*, cituar më lart, paragrafi 58; *Beyeler kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafi 107).
93. Kjo çështje është më së shpeshti vendimtare për përcaktimin nëse ka pasur shkelje të nenit 1 të Protokollit Nr. 1. Gjykata zakonisht kryen një analizë të detajuar të kërkesës së proporcionalitetit, për dallim nga shqyrtimi shumë më i kufizuar i asaj nëse ndërhyrja ka ndodhur në interes publik.
94. Qëllimi i testit të proporcionalitetit është të vërtetojë së pari si dhe deri në çfarë mase i është kufizuar parashtruesit të kërkesës ushtrimi i të drejtave të prekura nga ndërhyrja e ankimuar dhe cilat ishin pasojat negative të kufizimit të imponuar mbi ushtrimin e të drejtës së parashtruesit të kërkesës në situatën e tij. Pas kësaj, ky ndikim krahasohet me rëndësinë e interesit publik, për shkak të të cilit ka ardhur deri te ndërhyrja.
95. Gjatë këtij ekzaminimi, GJEDNJ merr parasysh faktorë të shumtë. Nuk ekziston një listë fikse e faktorëve në fjalë. Ata ndryshojnë nga rasti në rast, varësisht nga gjendja faktike e rastit dhe natyrës së ndërhyrjes në fjalë. Faktorët dhe faktet që gjykata merr parasysh gjatë testit mund të jenë si në vijim: **a)** Faktorët proceduralë, **b)** Përzgjedhja e masave, **c)** Çështje substanciale relevante për testin e ekuilibrit të drejtë, **d)** Aspekte të

ndërlidhura me parashtruesin e kërkesës, **e)** Kompensimi për ndërhyrje në pronësi si element i ekuilibrit të drejtë dhe **f)** Përfundimi në lidhje me ekuilibrin e drejtë.

a) Faktorët proceduralë

96. Edhe pse neni 1 i Protokollit nr. 1 nuk përmban supozime shprehimore procedurale, i njëjti është interpretuar se nënkupton që personat e prekur nga masa e cila ndërhyr në mbi “pronën” e tyre duhet të ofrojë mundësi të arsyeshme që t’i paraqesin argumentet e tyre para autoriteteve përgjegjëse me qëllim të kontestimit efektiv të masave në fjalë, duke pretenduar, varësisht prej rastit, se janë të paligjshme apo se përbëjnë sjellje arbitrare dhe të paarsyeshme (shih rastet e GJEDNJ-së, *G.I.E.M. S.R.L. dhe të tjerët kundër Italisë*, nr. 1828/06, Aktgjykim i 28 qershorit 2018, paragrafi 302; *AGOSI kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 9118/80, i 24 tetorit 1986, paragrafët 55 dhe 58-60).
97. Është gjithashtu relevant fakti që argumentet e rëndësishme të paraqitura nga parashtruesit e kërkesave ishin ekzaminuar me kujdes nga autoritetet (shih rastet e GJEDNJ-së, *Megadat.com SRL kundër Moldavisë*, cituar më lart, paragrafi 74; *Bistrović kundër Kroacisë*, nr. 2577/05, Aktgjykim i 31 gushtit 2007, paragrafi 37).
98. Sa i përket faktorëve proceduralë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ka pasur mundësinë që ta kontestojë Aktvendimin e Gjykatës Themelore, fillimisht pranë Gjykatës së Apelit dhe më pas Gjykatës Supreme, ashtu që parashtruesi i kërkesës ka pasur një mundësi të arsyeshme për t’i paraqitur argumentet e tij para autoriteteve kompetente me qëllim të kontestimit efektiv të këtyre masave, duke pretenduar, në varësi të rastit, se ato janë të paligjshme ose se ato përbëjnë trajtim arbitrar dhe të paarsyeshëm (shih rastin e GJEDNJ-së, *G.I.E.M. S.R.L. dhe të tjerët kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafi 302).
99. Më tej, vërej se parashtruesi në kërkesën e tij para Gjykatës paraqiti pretendime të detajuara lidhur me: (i) zbatimin e gabuar në lidhje me interpretimin dhe zbatimin e nenit 22 të LKA në rrethanat e rastit të tij; (ii) shkeljen e të drejtës për një vendim të arsyetuar, veçanërisht në procedurën e zhvilluar në Gjykatën Supreme; (iii) shkeljen e të drejtës së tij të pronës; dhe (iv) pretendimin për vendosjen e masës së përkohshme nga Gjykata ndaj Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme.
100. Lidhur me pretendimin për mungesën e legjitimitetit aktiv të palës paditëse, Gjykata konsideron se Gjykata Supreme nuk ka shpjeguar: (i) raportin ndërmjet palës paditëse dhe palës së paditur; (ii) nuk ka shpjeguar se në çfarë mënyre është çenuar e drejta apo interesi ligjor i palës paditëse si person fizik; (iii) nuk ka dhënë asnjë shpjegim se si pala paditëse mbron interesin publik, duke qenë se i njëjti nuk legjitimohet në pajtim me paragrafët 1 dhe 2 të nenit 10 të LKA-së.
101. Lidhur me pretendimin për zbatimin arbitrar të nenit 22 të LKA-se, konsideroj se në Aktgjykimin e Gjykatës Supreme ka një mungesë të dukshme të shpjegimeve kyçe për zbatimin e nenit 22 të LKA-së në rrethanat e rastit konkret, sepse: (i) Gjykata Supreme nuk ka peshuar ekuilibrin ndërmjet dëmit të pariparueshëm që do të mund t’i shkaktonte palës paditëse karshi dëmit të pariparueshëm që do të mund t’i shkaktonte parashtruesit të kërkesës, duke pasur parasysh investimin e tij në infrastrukturën e hidrocentraleve; (ii) përse shtyrja e ekzekutimit të vendimeve të MEA-së dhe ZRRE-së është në mbrojtje të interesit publik dhe nuk është në mbrojtje të interesit publik nëse do të lejohej ekzekutimi i vendimeve të MEA-së dhe ZRRE-së duke pasur parasysh se hidrocentralet prodhojnë dhe ofrojnë energji elektrike të ripërtëritshme për një pjesë të qytetarëve në Komunën e Deçanit; (iii) mungon arsyetimi shpjegues përse e drejta e palës paditëse për mbrojtje nga dëmi i pariparueshëm e mposht të drejtën e parashtruesit të kërkesës po ashtu për mbrojtje nga dëmi i pariparueshëm; dhe, (iv) përse interesi i palës paditëse

është edhe interes publik dhe përse e njëjta nuk vlen edhe për parashtruesin e kërkesës dhe për një pjesë të banorëve të Komunës së Deçanit të cilët furnizohen me energji elektrike nga hidrocentralet e ndërtuara nga parashtruesi i kërkesës.

102. Lidhur me pretendimin për shkeljen e së drejtës për një vendim të arsyetuar, unë konsideroj se parashtruesi i kërkesës nuk ka marrë përgjigje specifike për pretendimet konkrete dhe thelbësore dhe se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme nuk ofron garancitë e përfshira në nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, të cilat përfshijnë detyrimin e gjykatave për të dhënë arsye të mjaftueshme për vendimet e tyre. Gjithashtu, konsideroj se, marrë në tërësi, Gjykata Supreme nuk ka arritur një ekuilibër të drejtë (*fair balance*) ndërmjet palëve ndërgjyqëse në këtë procedurë, sepse nuk iu përgjigj asnjë prej pretendimeve dhe argumenteve thelbësore të parashtruesit të kërkesës që do të mund të ndikojnë në rezultatin përfundimtar të rastit të tij dhe administrimin e drejtë të drejtësisë.
103. Lidhur me pretendimin për shkeljen e së drejtës për mbrojtjen e pronës, konsideroj se Gjykata Supreme nuk ka dhënë asnjë përgjigje ose arsyetim për çështjet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës.
104. Nga të gjitha të cekurat më sipër, Gjykata konkludon se Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit të saj të ri ARJ. UZVP. nr. 119/22, të 16 dhjetorit 2022, nuk ka vepruar sipas Aktgjykimit të Gjykatës KI 202/21 dhe se përgjatë tërë procedurës pranë gjykatave të rregullta, parashtruesi i kërkesës nuk ka marrë përgjigje adekuate dhe të arsyetuara për çështjet kryesore që parashtruesi i kërkesës i ka parashtruar përgjatë tërë procedurës dhe se gjykatat e rregullta nuk kanë shqyrtuar me kujdes të mjaftueshëm pretendimet kryesore të parashtruesit të kërkesës të parashtruara në mënyrë të detajuar më sipër (shih rastin e GJEDNJ-së, *Megadat.com SRL kundër Moldavisë*, cituar më lart, paragrafi 74; *Bistrović kundër Kroacisë*, cituar më lart, paragrafi 37).
105. Prandaj, konkludoj se sa i përket faktorëve proceduralë, parashtruesi i kërkesës kishte një mundësi të arsyeshme për t'i paraqitur argumentet e tij pranë autoriteteve kompetente me qëllim të kontestimit efektiv të këtyre masave, duke pretenduar, në varësi të rastit, se ato janë të paligjshme ose që përbëjnë trajtim arbitrar dhe të paarsyeshëm. Megjithatë, gjatë procedurës, gjykatat e rregullta, e veçanërisht Gjykata Supreme, nuk i kanë shqyrtuar me kujdes të mjaftueshëm pretendimet kryesore të parashtruesit të kërkesës.

b) Përzgjedhja e masave

106. Një nga elementet e testit të ekuilibrit të drejtë është çështja nëse kanë ekzistuar masa të tjera më pak ndërhyrëse që autoritetet publike mund t'i kishin zbatuar në mënyrë të arsyeshme në ndjekje të interesit publik. Megjithatë, ekzistimi i mundshëm i masave të tilla nuk e bën vetvetiu të pajustificueshëm legjislacionin e kontestuar. Me kusht që legjislatura të qëndrojë brenda kornizave të veta të margjinës së vlerësimit, nuk është në domenin e Gjykatës që të vlerësojë nëse legjislacioni ka përfaqësuar zgjidhjen më të mirë për të trajtuar problemin ose nëse diskrecioni i legjislaturës do duhej ushtruar në një mënyrë tjetër (shih rastet e GJEDNJ-së, *James dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, cituar më lart, paragrafi 51; *Koufaki dhe Adedy kundër Greqisë*, nr. 57657/12, Vendim i 7 majit 2013, paragrafi 48).
107. Mund të jetë gjithashtu relevante çështja nëse ka qenë e mundshme të arrihet i njëjti qëllim përmes masave më pak ndërhyrëse në të drejtat e parashtruesit të kërkesës dhe nëse autoritetet e kanë shqyrtuar mundësinë e aplikimit të këtyre zgjidhjeve më pak ndërhyrëse (shih rastet e GJEDNJ-së, *AO Neftyanaya Kompaniya Yukos kundër*

Rusisë, nr. 14902/04, Aktgjykim i 8 marsit 2012, paragrafët 651- 654; *Vaskrsić kundër Sllovenisë*, nr. 31371/12, Aktgjykim i 25 korrikut 2017, paragrafi 83).

108. Në rastin para meje, konsideroj se ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës, përkatësisht masa e kontrollit të shfrytëzimit të pronës ka qenë një situatë momentale e cila ka kërkuar ndërprerjen e aktivitetit afarist të parashtruesit të kërkesës dhe se nuk ka pasur masa të tjera alternative, sepse pas vendimit për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimin e ekzekutimit të licencave për një periudhë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës ka qenë i detyruar të ndërpresë me efekt të menjëhershëm veprimtarinë e tij ekonomike, duke u përballur me një barrë të rëndë dhe joproporcionale.
109. Prandaj, konkludoj se nuk ka pasur masa të tjera alternative, masa të tilla që janë më pak ndërhyrëse, të cilat autoritetet publike kanë mundur t'i zbatonin në mënyrë të arsyeshme në ndjekje të interesit publik. Konsideroj se i njëjti qëllim mund të ishte arritur nga një ndërhyrje më pak invazive në të drejtat e parashtruesit të kërkesës, si dhe se autoritetet nuk shqyrtuan mundësinë e zbatimit të këtyre zgjidhjeve më pak ndërhyrëse.

c) Çështje substanciale relevante për testin e ekuilibrit të drejtë

110. Në rastet e caktuara, testi i ekuilibrit të drejtë përfshin pyetjen nëse rrethanat e posaçme të rastit janë marrë mjaftueshëm parasysh nga Shteti, duke përfshirë çështjen nëse masat e kontrollit të “pronës” ose një pjesë të pronës, ndikuan në vlerën ose përfitimin e pjesës që nuk mbulohet nga masat që i përkasin parashtruesit të kërkesës (shih rastet e *GJEDNJ-së, Azas kundër Greqisë*, nr. 50824/99, Aktgjykim i 21 majit 2002, paragrafët 51-53; *Interoliva ABEE kundër Greqisë*, nr. 58642/00, Aktgjykim i 10 tetorit 2003, paragrafët 31-33).
111. Vërej se në rastin konkret, kemi të bëjmë me masën e kontrollit të “pronës”, duke pasur parasysh se parashtruesit të kërkesës i është pezulluar licenca dhe leja e vlefshme e punës, por nuk ka pasur konfiskim të pronës, siç janë objektet e hidrocentraleve dhe pajisjet në to, si dhe hapësira e punës së parashtruesit të kërkesës.
112. Prandaj, konsideroj se pavarësisht nga fakti se nuk ka pasur konfiskim të pronës, por vetëm një masë kontrolli të “pronës”, me vendimin për pezullimin e licencës dhe lejes së vlefshme të punës për një periudhë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës pësoi një zvogëlim të vlerës së pjesëve të pronës që nuk ishin përfshirë me masat, për shkak se të njëjtat e humbën funksionin bazë që kishin sa ekzistonte licenca.

d) Aspekte të ndërlidhura me parashtruesin e kërkesës

113. Një nga faktorët më të rëndësishëm për testin e ekuilibrit sipas nenit 1 të Protokollit nr. 1 është të shihet nëse parashtruesi i kërkesës është përpjekur që të shfrytëzojë ndonjë dobësi apo boshllëk në sistemin juridik (shih rastin *National & Provincial Building Society, Leeds Permanent Building Society dhe Yorkshire Building Society kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 117/1996/736/933-935, Aktgjykim i 23 tetorit 1997, paragrafi 109). Ngjashëm, në rastin *G.I.E.M. S.R.L. dhe të tjerët kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafi 301, Gjykata ka theksuar se shkalla e fajësisë apo neglizhencës së parashtruesit të kërkesës ose, së paku, marrëdhënia ndërmjet sjelljes së tyre dhe shkeljes në fjalë, mund të merret parasysh me qëllim të vlerësimit nëse konfiskimi ishte i arsyeshëm.
114. Përkritazi me këtë faktor nga shkresat e lëndës nuk ka asnjë informatë as nga autoritetet shtetërore kompetente dhe as nga gjykatat e rregullta se parashtruesi i kërkesës ka shkelur ndonjë normë, është dënuar ose është përpjekur që të shfrytëzojë ndonjë dobësi

apo boshllëk në rendin juridik (shih rastin e GJEDNJ-së, *OGIS-Institut Stanislas, OGEC Saint-Pie X dhe Blanche de Castille dhe të tjerët kundër Francës*, nr. 42219/98 et 54563/00, Aktgjykim i 27 tetorit 2004, paragrafët 69 dhe 71).

115. Prandaj, konstatoj se parashtruesi i kërkesës nuk është përpjekur që të shfrytëzojë ndonjë dobësi apo boshllëk në rendin juridik, se parashtruesi i kërkesës nuk është shpallur fajtor ose neglizhues në shfrytëzimin e licencës dhe lejes së punës në mënyrë të paligjshme, në mënyrë që Gjykata të vlerësojë se masa e kontrollit të shfrytëzimit të pronës ishte e nevojshme.

e) Kompensimi për ndërhyrje në pronësi si element i ekuilibrit të drejtë

116. Kushtet e kompensimit janë esenciale për vlerësimin e ekuilibrit të drejtë, dhe posaçërisht çështja nëse masa e kontestuar u imponon parashtruesve të kërkesës barrë joproporcionale (shih rastet e GJEDNJ-së, *Manastiret e Shenjta kundër Greqisë*, nr. 13092/87 dhe 13984/88, Aktgjykim i 9 dhjetorit 1994, paragrafi 71; *Platakou kundër Greqisë*, nr. 38460/97, Aktgjykim i 5 dhjetorit 2001, paragrafi 55). Marrja e pronës pa pagesën e një shume të arsyeshme në lidhje me vlerën e saj, zakonisht përbën ndërhyrje joproporcionale, ndërsa mungesa e plotë e kompensimit, në bazë të nenit 1 të Protokollit nr. 1, mund të konsiderohet e justifikueshme vetëm në rrethana të jashtëzakonshme.
117. Ajo që është e arsyeshme varet nga rrethanat e secilit rast, por një margjinë e gjerë e vlerësimit është e mundshme gjatë vlerësimit të shumës së kompensimit. Autorizimi i Gjykatës për rishikim kufizohet në vlerësimin nëse përzgjedhja e kushteve të kompensimit bie jashtë margjinës së vlerësimit të Shtetit në këtë domen (shih rastin e GJEDNJ-së, *James dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, cituar më lart, paragrafi 54). Gjykata do të respektojë vlerësimin e pushtetit legjislativ lidhur me kompensimin për ndërhyrje në të drejtën për gëzimin paqësor të “pronës” përveç rasteve kur ai është qartazi pa bazë të arsyeshme (shih rastin e GJEDNJ-së, *Lithgow dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 9006/80; 9262/81; 9263/81; 9265/81; 9266/81; 9313/81; 9405/81, Aktgjykim i 8 korrikut 1986, paragrafi 122).
118. Në rastin konkret, vërej se masat e kontrollit të pronës ndodhën pa asnjë kompensim për parashtruesin e kërkesës. Masat e kontrollit të pronës pa pagesën e një shume të arsyeshme në lidhje me vlerën e saj zakonisht do të përbëjnë ndërhyrje të paarsyeshme, ndërsa një mungesë e plotë e kompensimit, në bazë të nenit 1 të Protokollit nr. 1, mund të konsiderohet e justifikuar vetëm në rrethana të jashtëzakonshme.
119. Vërej se sipas sistemeve juridike të Shteteve Kontraktuese, marrja e pronës për interes publik pa pagesën e kompensimit trajtohet si e justifikuar vetëm në rrethana të jashtëzakonshme që nuk janë relevante për qëllimet aktuale. Për sa i përket nenit 1 (P1-1), mbrojtja e të drejtave pronësore që ai parashikon do të ishte në masë të madhe iluzore dhe joefektive në mungesë të ndonjë parimi ekuivalent (shih rastin e GJEDNJ-së, *Lithgow dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, cituar më lart, paragrafi 122).
120. Prandaj, konkudoj se ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës së parashtruesit të kërkesës ka ndodhur pa pagesën e asnjë kompensimi parashtruesit të kërkesës, prandaj nuk është arritur një “*ekuilibër i drejtë*” ndërmjet kërkesave të interesit të përgjithshëm të komunitetit dhe kërkesave të mbrojtjes së të drejtave themelore të individit.

f) Përfundimi lidhur me ekuilibrin e drejtë

121. Prandaj, unë si gjyqtar individual lidhur me faktorët që merren parasysh për të përcaktuar nëse ka pasur proporcionalitet në ndërhyrjen në të drejtën për gëzimin paqësor të pronës së parashtruesit të kërkesës, konstatoj:

- a) se sa i përket faktorëve proceduralë, parashtruesi i kërkesës ka pasur një mundësi të arsyeshme për t'i paraqitur argumentet e tij para autoriteteve kompetente me qëllim të kontestimit efektiv të këtyre masave, duke pretenduar, në varësi të rastit, se ato janë të paligjshme ose që përbëjnë trajtim arbitrar dhe të paarsyeshëm. Megjithatë, gjatë procedurës, gjykatat e rregullta, e veçanërisht Gjykata Supreme, nuk i kanë shqyrtuar me kujdes të mjaftueshëm pretendimet kryesore të parashtruesit të kërkesës;
  - b) se nuk kanë ekzistuar masa të tjera alternative, masa më pak ndërhyrëse që autoritetet publike do të mund t'i zbatonin në mënyrë të arsyeshme për realizimin e interesit publik. Konsideroj se i njëjti qëllim mund të ishte arritur nga një ndërhyrje më pak invazive në të drejtat e parashtruesit të kërkesës, si dhe se autoritetet nuk shqyrtuan mundësinë e zbatimit të këtyre zgjidhjeve më pak ndërhyrëse;
  - c) se pavarësisht faktit se nuk ka pasur konfiskim të pronës, por vetëm një masë kontrolli të "pronës", me vendimin për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimin e ekzekutimit të licencave për një periudhë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës ka pësuar një zvogëlim të vlerës së pjesëve të pronës që nuk ishin përfshirë me masat, sepse të njëjtat e humbën funksionin bazë që kishin përderisa ekzistonte licenca;
  - d) se parashtruesi i kërkesës nuk është përpjekur që të shfrytëzojë ndonjë dobësi apo boshllëk në rendin juridik, se parashtruesi i kërkesës nuk është shpallur fajtor ose neglizhues në shfrytëzimin e paligjshëm të licencës, në mënyrë që gjykata të vlerësojë se masa e kontrollit të shfrytëzimit të pronës ishte e nevojshme;
  - e) se ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës së parashtruesit të kërkesës ka ndodhur pa paguar asnjë kompensim për parashtruesin e kërkesës, prandaj nuk është arritur një "ekuilibër i drejtë" ndërmjet kërkesave të interesit të përgjithshëm të komunitetit dhe kërkesave për mbrojtjen e të drejtave themelore të individit.
122. E rikujtoj rastin e GJEDNJ-së, *Megadat.Com SRL kundër Moldavisë*, ku GJEDNJ-ja kishte vlerësuar se masa e ndërmarrë nga autoritetet shtetërore ndaj kompanisë që ofronte shërbime të internetit, ishte aq e rëndë sa që kompania në fjalë ishte detyruar që ta mbyllte biznesin dhe të shiste të gjitha asetet e saj brenda një kohe shumë të shkurtër (shih rastin e GJEDNJ-së, *Megadat.com SRL kundër Moldavisë*, cituar më lart, paragrafi 69).
123. Në fund, vërej se vendimi për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimin e ekzekutimit të licencave për një periudhë të pacaktuar ishte i menjëhershëm dhe nuk parashihte asnjë kompensim apo periudhë kalimtare që do t'i mundësonte parashtruesit të kërkesës të vazhdojë me ushtrimin e veprimtarisë së tij ekonomike.
124. Për sa më sipër, konkludoj se në dritën e rrethanave mbizotëruese të rastit dhe vlerësimeve të përshkruara më lart, ndërhyrja në gëzimin paqësor të pronës në rastin e parashtruesit të kërkesës nuk ishte proporcionale sepse ai kishte pritshmëri legjitime që gjatë periudhës për të cilën kishte licencën dhe lejen e vlefshme të punës, do të jetë në gjendje të ushtrojë veprimtarinë e tij ekonomike dhe të gëzojë në mënyrë të qetë pronën e tij.

125. Në fund, vlerësoj se Aktgjykimi [ARJ. UZVP. nr. 119/2021] i Gjykatës Supreme i 16 dhjetorit 2022 në lidhje me Aktvendimin [A. nr. 2081/2020] e Gjykatës Themelore në Prishtinë të 11 shkurtit 2021, që ndërlihet me pezullimin e licencës për një periudhë të pacaktuar: (i) përbën ndërhyrje në gëzimin paqësor të pronës së parashtruesit të kërkesës, si rezultat i ndërprerjes së aktivitetit të tij afarist; (ii) se ndërhyrja ka qenë e bazuar në ligj; (iii) se masa e kontrollit ka ndjekur një qëllim legjitim; (iv) megjithatë, ndërhyrja nuk ishte proporcionale, sepse të njëjtit si rezultat i pezullimit të licencës për një periudhë të pacaktuar i është ndërprerë ushtrimi i aktivitetit afarist, gjë që rezulton me humbjen e fitimit dhe rrezikun potencial që i njëjti aktivitet të pushojë së ekzistuari.
126. Prandaj, konstatoj se me Aktgjykimin e kontestuar [ARJ. UZVP. nr. 119/2021] të Gjykatës Supreme dhe Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Administrative A-U. nr. 208/20 të 1 shkurtit 2021, përmes të cilave është nxjerrë vendimi për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimin e ekzekutimit të licencave për një periudhë të pacaktuar është shkelur e drejta e parashtruesit të kërkesës për gëzimin paqësor të pronës, e garantuar me nenin 46 të Kushtetutës dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.

(VI) Përfundim në lidhje me shkeljet e pretenduara të të drejtave të parashtruesit të kërkesës

127. Bazuar në të lartcekurat, dhe duke marrë parasysh shqyrtimet e pretendimeve të parashtruesit në kërkesën e tij:
- I. PAJTOHEM ME konstatimin e shumicës së gjyqtarëve se janë të bazuara pretendimet e parashtruesit të kërkesës se me Aktgjykimin [ARJ. UZVP. nr. 119/22] e Gjykatës Supreme të 16 dhjetorit 2022, është shkelur e drejta e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, siç arsyetohet në Aktgjykim dhe se i njëjti duhet të shpallet i pavlefshëm;
  - II. KONSIDEROJ SE Gjykata është dashur të KONSTATOJË SE janë të bazuara pretendimet e parashtruesit se me Aktgjykimin [ARJ. UZVP. nr. 119/22] e Gjykatës Supreme të 16 dhjetorit 2022, me të cilin është nxjerrë vendimi për shtyrjen e ekzekutimit të vendimeve të të paditurve dhe pezullimin e licencës dhe lejes së vlefshme të punës për një periudhë të pacaktuar, është shkelur e drejta e parashtruesit të kërkesës për gëzimin paqësor të pronës, e garantuar me nenin 46 të Kushtetutës dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së;
  - III. KONSIDEROJ SE Gjykata është dashur të DEKLAROJË kundërkushtetues edhe Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Administrative A-U. nr. 208/20 të 1 shkurtit 2021 dhe ta deklarojë të njëjtin të pavlefshëm.

Mendimi konkurrues është paraqitur nga gjyqtari:

Radomir Laban, gjyqtar

Më 1 shtator 2023, në Prishtinë

